
Bharata Shatakam

भारतशतकम्

Document Information

Text title : Bharata Shatakam

File name : bhAratashatakam.itx

Category : major_works, shataka

Location : doc_z_misc_major_works

Author : Mahadev Pandey

Transliterated by : Paresh Panditrao

Proofread by : Paresh Panditrao

Latest update : October 7, 2022

Send corrections to : [sanskrit at cheerful dot c om](mailto:sanskrit@cheerfuldotcom)

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

Bharata Shatakam

भारतशतकम्

भारतशतकम् काव्यपरिचयः

अमरुशतक-नीतिशतक-सूर्यशतकीयपरम्परायामिदं भारतशतकमपि
आभाति स्वमडिम्ना । रसोक्तिवक्रोक्तिस्वभावोक्तिमय्याः कवितात्रिपथगाया
विलसदनेकतरङ्गगुणगुणयोऽत्र रससीकरासारैः सयेतसां
रोमकञ्चुकमङ्कुरयन्त्योऽमन्दमानन्दं तनिष्यन्ति । अत्र
प्रायेणालङ्कारशास्त्रीयाः सर्वेऽपि सिद्धान्ता अनाडूता अपि दृढमुपविष्टा
लक्ष्यन्ते । देशप्रेमप्रवालावगाहननिरतस्वान्तस्य कविकुलतिलकस्यास्य
समस्ता अपि सूक्तयो देशस्य आख्यमाभ्यन्तरञ्च सौष्ठवमुदीरयितुं
पीयूषस्यन्दिनीमिव निस्थन्त्यन्त्योऽद्यतनीं पुरातनीं य
वृत्तप्रवृत्तिं प्रवर्तयन्ति । अत्र कान्तेभैरवो लुङ्कार! धमनस्य
दुर्दमो मधः, शान्तेर्ललितं विलसितं, परिवर्तनस्य प्रत्यग्रं
विजृम्भितं, सनातनस्य निष्कम्पमवस्थानं, वर्तमानस्थानावृतं
स्वतृपं, स्पृहणीयाभ्युदयस्यारुणोदयश्च तथा रञ्जनमयं चित्रितं
यथा ज्ञानदशा द्रष्टुर्धर्मप्रकर्षः सम्बोभवतीति ।

श्रीमडादेव पाण्डेयः,
साहित्यविभागाध्यक्षः,
संस्कृतमहाविद्यालयः,
डि. वि. विद्यालयः,
काशी ।
गणतन्त्रदिवसः,
२०३० वैश्राख्यम् । प्रथमं संस्करणम् ।

भारतशतकम्

आलोकां कुन्तलालिं गलमनुगालितां व्यूढ्य धम्मिल्ललीलां

व्याधु-वानं सटाग्रं मृगपतिमनिशं तीप्रयन्ती मडोग्रा ।
मुञ्चन्ती यन्द्रडासं भलवलनिकरे सैरिभं मृद्रती द्राङ्
श्रीशक्तिर्भारतेऽस्मिन्नरि नरि विजया वस्तुतः साविरस्तु ॥ १ ॥

प्रत्यक्षं निर्जराणां सकलसुरगाणाध्यक्षमात्मप्रतीक्ष्यं
सन्तक्ष्याक्षुद्रवेगः क्षतवरोणमदः क्षीणयक्षेशदाक्ष्यः ।
विशत्यक्षः क्षणेनाभजत समुचितां शिक्ष्यतां यस्य स द्राग्
रक्षेदक्षेमडारी उरिरभरवरैरीडितः पीडितं माम् ॥ २ ॥

यस्मादेते प्रसूता विविधतनुभृतो येन श्रुवन्ति भूता
यस्मिन् गच्छन्ति यैक्यं समधिङ्गुरुता यत्र मातुः पितुश्च ।
विश्वं सर्वं विभतिं प्रकृतिरयमथो पूरुषश्च स्वतन्त्रो
देशं तं वा परेशं सुरवरजरिणीसुन्दरं कीर्तयामः ॥ ३ ॥

आ लोलोल्बोलमालाडलडलडलिताम्भोधिडूलाल्ललामाद्
यावन्नीडारभूमीधरधवलशिलालग्नभूसंविभागान् ।
सीमान्तादा य वङ्गोपसरिदधिपतिं यावदस्वयेष सरयैः
पत्रश्यामैर्द्रुमात्रैर्वलयितवसुधो भारतं नाम देशः ॥ ४ ॥

छष्टो दिग्ब्यस्त्रयीभ्यः सरिदधिपतिभिः पादयोर्वीचिभङ्गैः
शङ्खैर्लोकोपरिष्टाद्दुद्यमधिगतैः सन्नतः शैलराजैः ।
पर्यायेषोद्भवंदृमी रसऋतुविलवैर्मेदुरश्रीर्मनोज्ञो
रत्नै रभ्यः सुवर्णाकरनिकरयुतो भारतोऽन्वर्थसंज्ञः ॥ ५ ॥

भङ्गैः सङ्गीतकीर्तिः डलितडलडलश्चोत्कलैरान्म्रभन्धु-
मद्रैरुन्निरुद्रमुद्रो जवजनिजयोद्गुर्जरैः सिन्धुभिन्दुः ।
पञ्चापैरञ्चितश्रीर्मधुमधुरधुरो मध्ययुक्तौर्बिडारै-
रायावत्तांभिधानो जयति जनपदो मानिनां जन्मभूमिः ॥ ६ ॥

आद्योन्मेषाद्विधातुः प्रथमविकसितादाधपद्माग्रपत्रा
दारब्धा पुण्यपुञ्जैः डलुषलवलवेनाप्यसम्भिन्नगात्रैः ।
देवैरथ्यात्मलाभं श्रयितुमतितरां वाञ्छिता विश्वमूर्ते-
निर्माणोत्कर्षसीमा परमसुषमया कापि नीराजयते भूः ॥ ७ ॥

त्रैकोणी क्षेत्रभक्तिर्ज्ञापयति मधुरा विश्वचित्रे यमर्द्धं
यं संस्कुर्वन्ति रेभाः क्वचिदतिसरलाः क्वापि वामा मनोज्ञाः ।
देशानामुर्वराणां विपिननदनदीवाष्ययानादिकानां

स्थानं मानं च बोद्धुं भुवनछितविधौ अद्भुतकक्ष्यः स देशः ॥ ८ ॥

कृत्स्नाङ्गुपास्नीरप्रज्जनिममडावृष्टिसम्भारशोभः

केदारारोगलेभाशतशतभरितासस्यसम्पाददक्षः ।

वल्लीमालालामद्गुमवलयलसन्मांसलश्यामलश्री-

लोकानां दर्शनीयः कृषकज्जनितो भारताम्भोधरोऽयम् ॥ ९ ॥

गीर्वाणैः पुण्यपुञ्जो मधुमथनकलाडेलिनारिष्टसद्म

कीडारङ्गः प्रकृत्या मण्डिगणानिकरैः शेषधिवेदवाग्भिः ।

पूर्वाभावाविशिष्टाध्ययनगुरुकुलं शिक्षयारम्भभूमिः

संस्कृत्या सुप्रसूतिः सञ्जसुकृतिनामेष देशो गृहीतः ॥ १० ॥

यञ्चय्यार्वाक्यर्थो दृष्टिविषयतया स्वीकृतान्तस्थभाष्यो

विज्ञैर्वैभाषिकाहैरनुमितयरमः प्राज्ञसौत्रान्तिकैश्च ।

योगाचारारभ्युपेताकृतिधृतिविलसद्विदिमात्रप्रपञ्चः

शून्याधिष्ठानतत्त्वोद्भवनिष्पिलतया मध्यसिद्धान्तसिद्धः ॥ ११ ॥

साङ्ग्यैः सङ्ख्यातसङ्घो यमनियममयो योगयोग्याङ्गसङ्गै-

र्गीतश्रीर्गीतमीयैः क्वणितकणकणः कोणकाणादवर्णैः ।

गीर्भिः कौमारिलीभिः कलितकुलकलो गौरवीमिश्रिताभिः

शान्तो वेदान्तदान्तः प्रगुणितगरिमा गीयते कोऽपि देशः ॥ १२ ॥

स्याद्वाद्यो यावनैक्ये श्रुतिपथगमनैर्मुक्तकर्यैर्निरुक्त

स्तन्त्रस्थैर्वाभमार्गः सिततनुद्यया दीयमाने स्वराज्ये ।

कौटिल्यं राजकीयैः कलितमनुकलं देशरक्षाविधाने

यस्मिन्नृत्यन्ति भूयो विगतभलभलः स स्वतन्त्रः समस्तु ॥ १३ ॥

शुक्तीनां मुक्तिडेव त्रिदशसरिदिव ओतसां निर्मलानां

क्षौद्रो धारेव लृधा सरससुमनसां वज्रकाष्ठेव भूमैः ।

रश्मीनामैन्दवानाममृतविपुलतेवास्ति सम्भासमाना

प्राचीना दिव्यधामा दृढतममडिमा संस्कृतिर्भारतीया ॥ १४ ॥

आम्नायाम्नानयोगो धुसदसुदृढतापत्तिसौधोपयोगो

ज्यानिक्षेपप्रयोगो निजजनधरणोद्योगैत्याभियोगः ।

दुर्योगः क्षत्रजाते रजनिचरनृपश्रीवियोगः सुयोगो

गीताया ञ्जुवर्धिसानिरसनकलुषकीडयोर्विप्रयोगः ॥ १५ ॥

समाब्दानां शतानि प्रविडटमभितः पश्चिमातो विशद्विभिः

पातिप्रत्ये सतीनां प्रडरएानिपुणैर्नैथिडीक्यभक्षैः ।

विध्वंसे मन्दिराणां कटुकृतिकुशलैर्भवेच्छलुण्टाकधूर्तैः

केनाभाग्येन दूना धरणिरेयमभूत् पादघातावधूता ॥ १६ ॥

द्वित्रा यद्राजयोगा नियतमिड नृणां भूपभूयं विदध्यु

स्तद्विडभूपालयोगाः प्रबलनिपतिता यत्तेनौ द्विव्यद्विव्याः ।

अेडैके लोकलक्ष्मीनिगडनपटवोऽपएडडेवाकशोभाः

पूर्वास्वातन्त्र्यसिद्धौ स भलु निजकृतः सङ्घयेष्टाविलम्भः ॥ १७ ॥

वायावं काव्यलीलाकृतिकुशलपिडैर्गुञ्जितं शास्त्रभृङ्गै

रङ्गैः सङ्गं विडङ्गैर्निभिलकलकलाकामिनीकेलिलोलम् ।

श्रीतीभिः संविधाभिर्प्रततिभिरभिलं मञ्जुलं शालवृन्दै-

वर्गुधानं सुराणामिड भलु सुलभं लोभनीयार्थसार्यैः ॥ १८ ॥

और्जु ज्योत्स्नेव शुभ्रा सलुदयडरणी माधवश्रीः स्फुटेव

प्रातःसन्ध्येव रम्या प्रतपनशमनी भ्रमविद्यैव लुधा ।

गङ्गोवादर्शदृश्यता श्रुतिरिव मधुरा मङ्गलानां पवित्रा

नाम्नां धारेव विषण्णोर्जगति विजयते भारती कीर्तिरेषा ॥ १९ ॥

द्वैवैराध्यायितश्रीरपि सुरज्जरिणीनिर्जराभःपुनीतो

नीतः शिक्षां भृत्याः पतिभिरनुदिनं कीर्तितो लेभवृक्षैः ।

मन्दारैः पारिजाताद्विभिरथ सडरिः पुण्यभोग्यः सुधाच्छो

गन्धर्वैर्गीयमानो विलसति सकलो भारतस्वर्गलोकः ॥ २० ॥

यन्नीरं ज्वनार्थं कथयति निभिले भूतले लभ्यते त

त्रैदाघोन्माधरक्षाविधिरथ श्रुयितापादनं तत्समस्ते ।

कीटैर्नो जातु दूष्यं क्वचिदपि निडितं बुद्धिवर्षिष्णु लुधं

पुण्यं तद्गाङ्गमम्भः प्रवडति धरणीं प्वावयद्भारतीयाम् ॥ २१ ॥

पारं पङ्कोद्गमानां सुलुदयमभिलाभायमूलागमानां

वासः पौराणवायां निधिरथमतुलः श्रेयसां सन्भाणीनाम् ।

थारित्र्यस्थोष्यदीक्षा सुजनजनधनप्रातसाङ्गत्यशिक्षा

धर्मद्रोरालवालं भरतवसुमतीभूषणां तीर्थसार्यैः ॥ २२ ॥

तथ्यं कथ्यं तथाडि स्वयमनिशमलं कष्टज्मवालजालं

संविस्त्रिद्धिं विधित्सन् पितृवनवसतेर्भृत्यतामादधानः ।

गृह्णन् सूनोः पटार्धे प्ररुदितरमणीमन्त्यसंस्कारमूल्यं
धर्मादर्शव्यवस्थां व्यरथयदतुलां भूपतिर्गीतकीर्तिः ॥ २३ ॥

वासो गीर्वाणवाण्या निषिलजनिजुषां भोक्षभूमिर्मृताना
मार्यायाः सत्यतायाः प्रथमनिषदनं मन्दिरे विश्वमूर्तेः ।
दुर्बेधो रागवन्धः किल सुरसरितो जन्मभूः शान्तिदेव्याः
सान्द्रानन्दाटवीयं जगति विजयते सर्वलोकैलक्षयाः ॥ २४ ॥

यद्वीर्योपज्ञमासीद्गजनिथरपतेस्त्यागसीमावदानं
यस्यारण्यान्यबोधि प्रथमकविगुरोर्येन यीर्णं यस्त्रिम् ।
अधाप्यार्याभिगुभ्यै प्रभवति सकलद्वापरोत्तीर्णकर्म
राज्यादर्शप्रतिष्ठाप्रभवपरिवृढः कुत्र रामावतारः ॥ २५ ॥

श्रीरामे कृत्यशक्तिर्विपुलविलसिता लोकयते लोकलोकै-
र्बुद्धो निध्यायतेऽद्धा धृतधिषण्णधृतिर्धाः समृद्धा विवृद्धैः ।
ताभ्यां द्वाभ्यां श्रितात्मा नृपनयनिपुणो भारतोद्धारकर्ता
श्रीकृशणः सर्वशक्तिः सकलनरवरः सोऽत्र पूर्णवितारः ॥ २६ ॥

ग्रीकाध्यक्षं विजिग्येऽद्भुतराणनिपुणैश्चाणकामात्ययोगात्
सञ्जले युद्धयज्ञे कुसुमपुरनृपं प्राज्यसाम्राज्यकर्ता ।
व्यूहे जित्वा स सेल्यूकसमयतनयां डेलनां रभ्यरभ्यां
श्रीमान् वीराग्रगण्यः प्रथितगुणगणः स्मर्यतां चन्द्रगुप्तः ॥ २७ ॥

यत्साम्राज्यं वरिष्ठं शशिकरशिशिरं भारते सुप्रतिष्ठं
मूकाः स्तम्भाः सुधर्मप्रवचनपतवोऽद्यापि तिष्ठन्ति यस्य ।
त्यागी यद्भिक्षुसङ्घोऽकृषत बहुतरान्दूरदेशान् स्वशिष्यान्
सोऽशोकः क्लिष्टशोककवथितमूढमनाः सौगतैरादृतोऽभूत् ॥ २८ ॥

चित्रं चित्तौरदुर्गे भलयवनभलैर्वीवधारोधदूने
युध्यद्भिः क्षत्रवीरैः पुनरगमदृष्टैः क्षीयमाणे डमेण ।
भीमेऽयन्ते प्रशान्ते पतियरारता पद्मिनी भ्लेच्छशङ्का
हीमेऽग्रौ सञ्जुडाव स्वतनुमलमसौ सार्द्धमालीसडस्रैः ॥ २९ ॥

धन्यास्ते राजपुत्रा निजविषयगुरुत्वावने लब्धदीक्षा
अल्पीयांसोऽपि धीरा यवनपरभट्टैः सम्प्रदारेऽवसज्जः ।
नित्यं योयुध्यमाना रिपुदलदलने सत्प्रतापप्रतापा
विश्वस्मिन् स्वेतिहासं कनकलिपिमयं नित्यमस्थापयन्ते ॥ ३० ॥

योऽगौपसीद् गाःशराण्यः भलबललुविता-आडमणा-सम्यगावीत्
 स्वारक्षी-भन्दिराणि प्रयुतशतशिभाः पाट्यमाना अपासीत् ।
 आर्यक्षोर्णी समाधाद् यवननृपमदं प्रव्यधावीत् समर्थो
 द्विहीमाद्रां विडालीं व्यधित शिवविभुः सोऽस्तु भूयोऽवतीर्णः ॥ ३१ ॥

राडुग्रस्तां सुधांशोस्तनुमिव विमलां वारणेन्द्रावधूतां
 रम्यामभोजराजुमिव वनपटलीं लङ्घितां वह्निनेव ।
 भ्येच्छैराकान्तपूर्वां प्रविततसुषमां तां महाराष्ट्रभूमिं
 जित्वाऽकार्षीत्स्वतन्त्रां तरुणगणानुतौ सिद्धदुर्गेश्वरस्तात् ॥ ३२ ॥

पङ्कतङ्गाङ्कितात्मा निरयरयगतत्राससञ्जतकम्
 श्रौतन्यानन्यभावानभिमुपलुटयः सङ्गमे देवनद्योः ।
 निर्वाति स्नानमात्राश्चुतिरियममला यं विशिष्टं शिनष्टि
 त्रिस्रोतः क्षीणयक्ष्मा प्रविततमडिमा सोऽस्तु भूत्यै प्रयागः ॥ ३३ ॥

यत्वारः स्तम्भभूपा शुभनिकरकरा द्विक्षु विभ्राजमानाः
 केदारद्वारवत्यावथ समजगतां नाथराभेश्वराह्वौ ।
 यन्निष्ठं धर्मसौधं सुदृढमधिगता वैजयन्ती जयन्ती
 पुण्याया आर्यजाते रिपुवशमनिता गीयतेऽनन्तकालात् ॥ ३४ ॥

पूर्वाप्राचीप्रतीचीप्रयुरसुरुचिराशेषविद्यानिधानं
 स्वातन्त्र्यत्यागदीक्षाविहितपरिकरो ङिन्दुताप्राणभूतः ।
 आर्यावर्त्तप्रकाशो डिमकरधवला मालवीयस्य कीर्ति-
 धर्मस्यैको निवासः स्मरुडरनगरीविश्वविद्यालयोऽयम् ॥ ३५ ॥

ग्रामान् विध्वंसय द्राग् धुनु वरनगराण्यग्निसाहभावयस्वा
 शेषान् साङ्ग्रामिकार्थान् रिपुकरपतितान् सेतुभन्धौल्लुनीडि ।
 स्कन्धावारार्थमेतान् विघटय पिततान् क्रोशतां क्षेत्रवर्गान्
 निश्शस्त्रान् भारतीयान् कुरु वत विदधे शासकः क्षोभमित्थम् ॥ ३६ ॥

प्रध्वंसो दासतायाः कथमपि निवसन्प्रागभावो विनश्यन्
 सामर्थ्यस्यापिलाप्तेः समसमयभवाम्भावसत्ता समग्रा ।
 धीरेयस्वामितायाः प्रसामनिपतिताम्भिराज्याद्विभेदी
 देशेऽस्मिन् सुस्वतन्त्रेऽनुभवपथगताः भण्डनीयाः कुतस्ते ॥ ३७ ॥

जाग्रज्जाज्वल्यमानानलपटललज्जवालमालावलीढ

व्यालोलस्फोटनिर्यञ्जवलयनकण्डागण्णाङ्गधूपुःक्षेत्रवृक्षाः ।

छिन्नार्था रिक्तशास्त्राः परितः षड् वृता धोरशास्त्रास्त्रसञ्ज्ञैः

प्राणांस्त्यक्त्वापि भूमिं प्रवलयपरवलेर्मां मुयन् भारतीयाः ॥ ३८ ॥

भीष्मन्तां व्योमयानैर्ज्वलदनलवलयद्गोलधोरावमर्दे-

र्दाड्यन्तां वङ्गन्यगारैरभितः षड् यलदङ्कुमुष्यायुधेष्टैः ।

रुद्ध्यन्तां योधलक्षैः क्षपितपरवलैः पूर्वतः पश्चिमाद्वा

स्वातन्त्र्यं संलभेरन् निजतनुडवने पण्डिता भारतीयाः ॥ ३९ ॥

कस्मै उन्तास्ति कथ्या निजविषयभवया पारतन्त्र्यप्रसूता

सङ्कुष्टेयं दशा भो गृहनगरभवदाडलुण्डाभियोगैः ।

वेत्राघातैः कशाभिर्विशसनजनितत्रासविक्षोभाणाभि-

र्व्यग्रस्त्रीबालवृद्धातुरनिष्पिलजनाः कस्य पुंसो विनाश्याः ॥ ४० ॥

दान्तो दाडैर्गुडाणां डरणविशासनैस्त्रासितः सर्वनाशै-

र्नीतो विश्वोभदैन्यं गगनऽयनडैरानसार्थैः पतद्भिः ।

गोलाङ्गारैर्निदग्धो विकलविलुखितो घातडैस्तैरुपायैः

स्वाधीनत्वाय मार्गं प्रतिदिनमयतेऽथापि कोऽप्यार्थदृशः ॥ ४१ ॥

अैशान्यामुग्ररूपो ग्रसति वसुमतीं भारतीयां रणाग्नि-

र्व्यादायास्यं करालं कवलयति भृशं पूर्वतोऽकालकालः ।

सर्वे कष्टं सङ्गन्ते प्रतिदिनमनिशं वर्द्धितैर्वस्तुमूल्यै-

रेकस्मिन्मासि गावः प्रयुतसमधिकाः उन्वयमाना भवन्ति ॥ ४२ ॥

दूरं नीता विदेशे समरडुतवडे लूयमाना मुघैवं

सम्प्रत्यार्याः प्रवीरा निजनिजजननी रोदयन्तोऽतिलक्षाः ।

छिन्नः सौवर्णाराशिर्यवननृपधरास्वाम्यपस्पर्शजातीः

सम्भेद्यास्तेऽद्य नीतिर्निगडितमतयो राष्ट्रभक्ता निबद्धाः ॥ ४३ ॥

दारिद्र्योद्गमदावादनदरदलदानवैद्यूयमाना

दुर्वारद्वेषदुःप्रोदयदमनदृढयोतनैर्दान्तदीनाः ।

दुर्द्वैवोद्योगदीर्घा दितदितिजद्योदन्तदूरप्रपद्या

माघन्माचैर्दुरीशैः प्रतिदिवसमडोऽङ्घ्रिवो नाद्रियन्ते ॥ ४४ ॥

लोळूयन्ते ललामाः प्रतिकलमतुलान्दोलनैः शालमाला

लीलावल्लीमतल्लीवलयवलयिताः सत्कुलास्ते रसालाः ।

लोळूयन्ते डार्यलोडैः कलितविकलितैस्तत्स्थले लङ्घितानि

भार्वूराणि कमेलाकुलदृढयतलान्यालवालानि तानि ॥ ४५ ॥

उर्जाभिस्तर्जनाभिर्जयज नितजयोद्धर्जितस्फूर्जिताभि-
 र्भर्जाभिर्जर्जराभिर्जर्वरज नितजराशुर्णनिर्जर्वालनाभिः ।
 जड्घालैर्जर्वालजालैरगजगदभिलं भूर्जभर्ज सृजद्भिः
 भर्जूरा नैव सर्जा जितजनिमनुजा निर्जरास्तैर्विवर्ज्याः ॥ ४६ ॥

स्वातन्त्र्यं क्वापि लीनं विजयसडभवा शूरतास्तं प्रपन्ना
 सोत्सोधोत्साडभूमा विलयमुपगता श्रीः समज्ञान्तमामा ।
 नो पुंस्त्वस्याद्य यर्था सुयश्चित्तनिकषो मान उख्यैर्विभग्ना
 भूयांसस्तानभङ्गा भरतभुवमिमां यद्विभेत्तुं प्रवृत्ताः ॥ ४७ ॥

उंसायन्तेऽद्य काका मलिनसडयुजः केसरीयन्ति कोला
 बाष्पायन्ते श्वसन्तः पुरुषतनुभृतः सर्वतो रुद्धयेष्टाः ।
 साम्राज्यं वीक्ष्यन्ति प्रततभलमदोन्माथदम्भा मडीशाः
 क्षीरस्यन्ति प्ररुग्णा अधरश्चिकुरिताश्चाधुनोत्पुच्छयन्ते ॥ ४८ ॥

कोटीनां विंशती द्वे मनुजतनुभृतां पादपद्मावनम्रे
 विश्यामस्यां शताब्धां समुचितविविधास्त्रावसज्जे कदा नु ।
 स्वातन्त्र्योत्साडपूर्णे द्विगुणभलभृते स्वर्णसिंहासनस्थां
 वन्देतां देशलक्ष्मीं मृदितविलुलितद्वेषिवाडीकसैन्ये ॥ ४९ ॥

यत्वारिशत्सदर्पाः सडजभलभृतः कोटयो भारतीया
 गड्गौघाः प्रावृषेण्या एव लुलिततटा व्यश्रुवानाः समन्तात् ।
 स्वातन्त्र्यप्राप्तिकामा निगडितयरणां मातरं मोथयन्ते
 जातैक्या उत्पतेयुः किमिव परभवं वारयेत् त्यक्तदेहान् ॥ ५० ॥

दृष्यद्घ्वान्तावमग्ना प्रभररविकरोत्तमकेदारषण्डे
 श्राम्यन्त्युत्थापिताभिर्धरणिनिभनने तत्परा क्षामवर्ष्मा ।
 वड्डेडुडे वसन्ती विनमितपटले धूलिपूर्णे निकाय्ये
 ग्रामाणां सप्तलक्षी दृतसमविभवा साम्प्रतं भारतेऽस्मिन् ॥ ५१ ॥

ग्रामाणां सप्तलक्षी वसति भत निजेऽप्यास्पदे प्रोषिताऽस्मिन्
 यस्मै कस्मैचिद्विच्छावशत एयमभूद्दीयमाना धनाय ।
 स्कन्धावारार्थमेषा दृतगुडविभवोत्सार्यते नाथडीना
 देशस्य प्राणभूता मृगयुवशगता गौरिव क्विश्यतीड ॥ ५२ ॥

स्यात्क्षित्तन्निमेषश्चतसृषु परितो दिक्ष्वपूर्वा वितन्वन्
 जगर्ति संडरन्तीं सरभसमभिलांस्त्रासलोभादिदोषान् ।
 प्राणान्तत्यागधैर्यं निजविषयवलदृभक्तिमागूरयन्तीं
 स्वातन्त्र्यप्रापणश्रीः सकलजनमतौ भावपूर्तिं दधानः ॥ ५३ ॥

ये वा के वा भवेयुः पुनरधिपतयस्त्रासयित्वात्यसह्याः
 कांश्चिन्मासान् समा वा पुनरधिकमिमे नात्र देशेऽधिकुर्युः ।
 सद्यो भावी स्वतन्त्रः सरिसरदभिलोद्योगसम्भारपूषार्णो
 विज्ञानोद्गीतकीर्त्तिस्तडिदतिधवलः शौर्यवीर्योर्जितात्मा ॥ ५४ ॥

कारावासप्रसोढोत्कटविकटमहायातनोग्रा भुशुण्डी-
 गर्जन्तीस्ताः शतघ्नीर्ज्वलनकण्ठामुयो निर्भयं सम्प्रविश्य ।
 वामं याधाय पादं रिपुशिरसि भलाद् बद्धडेवाकभावा
 संसत्कायिद् विजेत्री भजतु निजभुञ्जेः प्राजयसौराज्यलक्ष्मीम् ॥ ५५ ॥

सत्यासक्तः सितात्मा कविकृतिनिपुणो वृत्तगोवर्धनश्रीः
 कृत्वा यत्कं करान्ने गतिविगतिजुषां नेत्रदानैकशक्तः ।
 अेको यः कर्मयोगी निभिललितविधौ बद्धकक्ष्यः श्रितेशः
 सोऽव्यादव्याजभव्यः सकलनरवरो मोहनो देशमेनम् ॥ ५६ ॥

पर्जन्यो यस्य जन्मं धृतमनलडुतं लिप्सतेऽभीष्टवृष्ट्यै
 शुद्धं सम्मुग्धदुग्धं रथयति रुचिरां सत्त्वसम्पत्तिवृत्तिम् ।
 आयुर्भुक्तं समानां शतमिड तनुते प्राजयमाजयं प्रजानां
 सानन्दं वल्गादास्तां प्रतिदिशमतुलं धैनुकं भारते तत् ॥ ५७ ॥

देवेन्द्रः पूर्वदेवैरसकृदधिजितो न प्रियोऽभूत् स्वभक्तः
 कैलासो रावणोऽल्लसित इति पदे स्वेऽप्यतृष्णोऽभिलेशः ।
 नेपालाधीश्वरेणानिशमुदयजुषा निःसपत्नेन तुष्ट
 श्चाञ्चल्यातङ्गमुक्तः पशुपतिरवतात् काठमाण्डूनिविष्टः ॥ ५८ ॥

सूर्यायन्द्रप्रकाशस्थगयदतिधनध्वान्तसञ्छादितान्ये
 धावाभूमी समग्रे विदधत उरवो मेघषण्डा अभन्डाः ।
 धारासम्पातवर्षास्रवदमललसद्भिः प्लावयन्तः
 सृष्टिं नूनां विधातुः पुनरतुलवलाः कर्तुमेते सुसञ्जनाः ॥ ५९ ॥

आपः सम्पादयन्ती वरविमलतरा सुन्दराभोरुडाण्यु
 ल्लुल्लानि धोतयन्ती त्वरितगतिवहा आपगा मन्दयन्ती ।

तारातारैः प्रदीप्रं वलयितसुषमं साधयन्ती विडायो

वीरानुत्साहयन्ती लसति दिशि दिशि क्रीडनीया शरच्छ्रीः ॥ ६० ॥

गोधूमादभ्रभागाः सलजसलयुञ्जं क्षेत्रमावाढकीनां

केदारः सर्पपाशां यवयणकजुषाः सन्मसूराभिभाजः ।

भक्तिः सातीनकानां विलसदतसिकाश्यामिकाश्यामलश्रीः

साश्वर्यैश्वर्यसीमा प्रमुदितमडिमा डैमनी भाति भूमिः ॥ ६१ ॥

श्रीपञ्चम्यां तपःश्रीस्तुडिनजडतया नाम्नपुष्पाणि सूते

न स्यन्दन्ते समीराः सुरभिततनवो नालयो यान्ति मोदम् ।

नोदीमः सूनधन्वा भुवनजयमलः कर्तुमिच्छां बिभर्त्ति

नाडी सङ्कान्तिरेषा परभृतविरुतैर्यतां कस्य डेतोः ॥ ६२ ॥

अत्यन्तोत्तमपांसुक्षितितलमभिलं व्याकुलं कल्पयद्भि-

र्निःशेषां निःशलाकां तृषितमृगकुलोल्वासनीमादधानैः ।

श्रीत्रोत्तोदं स्तनदृभिः सकलमिड जन् क्षोभयित्वोषणवातै-

र्भयाहोश्चाण्डसूर्यस्तपसि विजयते स्वातपैः सप्रतापैः ॥ ६३ ॥

यञ्चय्यन्द्राभ्रदीर्घोज्ज्वलविमलसद्विर्त्तिदीव्यद्वितान

स्वाध्यायाचार्यसौधाकरकिरणगणाम्निष्टसर्वाङ्गगौरम् ।

मल्लीमालाललामं विकसितपटलापाटलामोदमुग्ध

मौद्यानं चक्रवालं डरति निशि वृदां प्राणिनां भारतीयम् ॥ ६४ ॥

उन्माद्यञ्चनश्रीसुरभितसुरभिप्रत्युषःशान्तिकान्त्या

किर्भैर्लोलकीरैर्ललितभगकुलानीरयद्भिः समीरैः ।

औल्लाघ्यं वेलयद्भिः पृथुक्युववयोऽतीतलोकाः प्रभुष्टदाः

भेलन्त्युद्गीरयन्ते निजविषयनिजायत्ततां भावयन्ति ॥ ६५ ॥

यन्द्राडुत्साङ्गुडीतं नवजलदकुलादावृत्तं पुष्कराद्रा

सन्नीतं कृष्णिमानं घृतवति परितो व्यश्रुवाने तमिस्रे ।

द्रादिन्या दृश्यन्त्या कनककषलसत्स्निग्धया वर्त्मभेदान्

वर्षाक्षेत्राभिगुभ्यै निशि कृषकगणाः साभ्रयः सञ्चरन्ति ॥ ६६ ॥

येतादृक्षेऽन्धकारे न ददति किमपि द्रष्टुमन्धे नितान्तं

दौर्बल्ये जाग्रति द्राङ् प्रसरति परितः स्वान् स्वकीयान् समस्तान् ।

आस्थायैकं त्रिलोकीभरणपरिवृढं स्वप्रकाशं परेशं

योद्धव्यं सर्वशक्त्या सकलसमुदितैर्लिसयाऽडिसया वा ॥ ६७ ॥

धर्मस्यात्यन्तनिष्ठा सलजसुथरितस्यैकमात्रप्रतिष्ठा

सत्यस्योत्कर्षकाष्ठ नयविनयमडारम्भनीतिर्वरिष्ठा ।

धैर्यप्रष्ठार्थरीती रिपुविजयमडाश्चर्ययथा पटिष्ठा

श्रेष्ठा स्फुष्ठा गरिष्ठा पवनसुतगुरोः कापि दृष्टिः शुचिष्ठा ॥ ६८ ॥

भोगावासोऽपि मोक्षाद्भुतसदनमलं देवभाषाप्रियोऽपि

नानापल्लंशनिष्ठो यवनगणवृतोऽप्यार्यजातिप्रतिष्ठः ।

स्वातन्त्र्यप्राप्तिकामोऽप्यतुल्यविधटितानेकलोकाभिभूतो

देशोऽयं सार्वभौमी कथमिह लभतामादिमां कीर्तिरिभाम् ॥ ६९ ॥

निर्वार्याः शकलशुक्ला निःकृतनिरसितानन्दनाः शिश्चिदाना

नीत्यन्तर्वाणिकामा विस्मयशशसो वाग्मिनो जगद्गुकाः ।

साम्राज्योन्नाथडाराः कृशतनुसलजस्फूर्तिवित्तप्रभावा

श्वावाघाटाः कुशास्तेर्भरतवसुमतीमातृपूजानदीष्ठाः ॥ ७० ॥

स्वातन्त्र्योज्ज्वलमालानलसुदुतनिजप्राणसर्वस्वशौण्डाः

कारायां जग्मिवांसस्तदनु य विपदां साडयः स्वायतीनाम् ।

भूयांसः क्षीणकायक्षयगदमृदिताः पेस्वराः कष्टमार्गे

श्रद्धेया भारतीयाः सुभविभवभूतो भस्त्रिकाश्चापरे स्युः ॥ ७१ ॥

गुञ्जद्भृङ्गालिगीतैः श्रुतिसुभमधुरैः कूजदालोडिताक्षै

श्चूतास्वादातिरिक्तस्वरमुभरपिकैर्माधेदामोदवाडैः ।

पुष्पाणां पावमानैः प्रकृतिवस्वधूनूतनाडीऽमुग्धं

दिग्धं शोभाभिरामं कुशलकृतिकलोल्लासितं भारतं नः ॥ ७२ ॥

भायाद्भूयः प्रभूयाद्भवविभवभरैः सम्भ्रयाद्भूतिभावै-

र्भूष्याद्भव्यैः स्वभावैर्भुवनमुभयतो भावनां भूरिभासम् ।

भज्याद्भज्यात्प्रभावोद्भवभरितभुवो भूपतीन् भूतभाषान्

भुज्याद्भोगान् प्रभूतान् भविकभरतभूर्भाग्यभूमा प्रभूता ॥ ७३ ॥

यत्तमं नम्रतायै प्रभवति सततं लोडमेतत् प्रसिद्धं

भूमिस्तप्तैव सद्यो जनयितुमभिलानङ्कुराञ् शशाकीति ।

तस्मादन्तर्दधाना ज्वलनभरशिभा येव सद्भारतीयाः

स्वातन्त्र्यं साधयेयुः स्वसुभनवसुधामोदमोडान्निवृत्ताः ॥ ७४ ॥

आर्यावर्त्ताभिधाने वसुमति मधुरे मातरुन्निद्रलीले

त्वां सम्यक् सर्वभूतिं निम्बिलकलकलाज्ञानविज्ञानपूर्णां ।
 शस्त्रैरस्त्रैर्विमानैर्निजजनजनिर्जतर्षपां भवानीं
 कुल्याभिः सिन्धुमानां दिशि विदिशि शुभां श्यामलां भावयामः ॥ ७५ ॥

न स्यात् कश्चिद् दरिद्रो वसनविरहितो नैव मूर्धो न लुब्धो
 जात्या कश्चित् समाजे न भवतु पुरुषः स्त्री तथा मानडीनः ।
 सर्वे स्युः सुस्वतन्त्राः सकलसुभभूतः पूर्णविधाः प्रसन्नाः
 सोत्साहाः स्वस्थदेहा भवविभवभरैः सम्भृताः संस्फुरन्तः ॥ ७६ ॥

शान्ते दान्ते नितान्तं शशधरधवले धैर्यधुर्ये धरित्रि!
 पूते पूतप्रतापे मणिजटिलमहासिंहापीठप्रतिष्ठां ।
 स्वायत्तां स्वस्थयितां सुचरितनिकषोध्यैश्चरित्रां विचित्रां
 मातस्त्वां चिन्तयामो नवनवलसितोद्योगसम्भारपूर्णां ॥ ७७ ॥

कुल्याभिः कूपषण्डैर्वडमलजलैर्नालिकाभिः सुसिद्धां
 केदारभोगभव्यां दलकुसुमकुलोव्लासिवल्लीद्रुमाग्राम् ।
 कुण्डोद्गीर्यर्व्यामाणैः शिशुतृणानिययेर्वत्सभद्राभिरामै
 रोरुख्यायान्तसीमां परविषयनुतां द्रष्टुमीडामडे त्वाम् ॥ ७८ ॥

यन्त्रव्यूहेर्नददृग्भिश्चलदलविसरैर्विश्रतो व्यामशोभै-
 र्वस्त्रप्राताँस्तथास्त्रजगनयरस्यन्दनान् बाष्पयानम् ।
 सङ्ख्यातीतं विचित्रं निम्बिलजनमनोऽपेक्षयवस्तूनि नाना
 तन्वानैर्मातृभूमे! भगवति! भवतीमीशमडे जात्ववाप्तुम् ॥ ७९ ॥

आकाशं व्योमयानैः स्थगितवति मडादीर्घकायैः सडस्रै-
 र्बाष्पैः सौदामनीभिर्विरचितगतिभिर्भूविभागाननोभिः ।
 पोतैरब्धीन् स्रवन्तीर्विधुतवति रिपुस्तोममात्माधिपत्ये
 ध्यायामस्त्वां जनानां जगति निवसतां पञ्चमांशेन पूर्णां ॥ ८० ॥

अर्थाधिक्याभिसाध्यायुधवररचनाघोरसामर्थ्यसम्प
 द्योगावाप्यान्यदेशोन्नतपदमडिमोल्क्षसम्भावितत्वात् ।
 उन्मूल्योद्गुणशत्रुप्रतिभटजनतायोग्यसङ्ख्याश्रयत्वाद्
 यस्याभाण्डत्वमिष्टं विमलमतिमतां श्रद्धया तं स्तुवीमः ॥ ८१ ॥

श्रद्धमस्तत्र पूजां चिरमभिलषितां तस्य कुर्मः परस्माद्
 वाञ्छामो नैव तस्मादमृतमपि शुभान्यर्थयामोऽथ तस्मै ।
 तेनोत्कर्षं श्रयामस्तमिडं जनपदं साधुवाहं वदामः

स स्यात्सर्वा विभक्तीर्दधमलतरा मे सुवाचां समासाम् ॥ ८२ ॥

पारोक्ष्यं केचिदीयुर्निजनुतिविषयं केवलं मुक्तिसिद्धयै
 प्रात्यक्ष्यं यैकमन्ये कवनसमुचितं भुक्तिवार्थमापुः ।
 विद्वांसो वस्तुतस्तु प्रवचनरचनाचारुयातुर्ययोग्यं
 स्वं देशं जन्मभूमिं मतिसकलबलैः सर्वथा संश्रयन्ते ॥ ८३ ॥

कीरा डेभ्रोऽपि भङ्गाः शुचिरुचिरुचिरे पञ्चरे नात्र तुष्टा
 मुक्ताः सधो विडायःपरिचरणाममी प्रारभन्ते स्वतन्त्राः ।
 यत्सत्यं भारतीयाः कति कति य शतीः पारतन्त्र्येण नीत्वा
 स्वं राज्यं साधयन्ते वसुपशुधरणीशुवनं वास्तु मूल्यम् ॥ ८४ ॥

सम्पूर्णे वेदराशिर्भ्रुवमयमधुना मन्त्रविप्रद्रयात्मा
 त्यागास्तोषास्तपस्याश्चिरतरनिश्चिता नूनमेषोऽवभाति ।
 धर्म्या राजन्यनीतिर्विपुलितमङ्गिमा कर्मशक्तिः समग्रा
 पुण्यं वै कल्पकोटिप्रतमतिवसद्भारते धर्मसङ्घः ॥ ८५ ॥

गावः सर्वोपकाराः प्रकृतिसुमधुराः पुण्यनद्यः समस्ताः
 पूताः शैलाः समग्राः शुचिरुचिरुचिरा नैकभेदा अटव्यः ।
 पारावाराः पवित्रा अभिलमतिमङ्गन्माण्डलं तीर्थसीमां
 देवागाराण्यनन्तान्यमितनिधिरयं भारतस्याविरस्तु ॥ ८६ ॥

सृष्टिस्थित्यन्तकर्ता विद्यमलमङ्गिमा ज्योतिषां ज्योतिरेकं
 सर्वाधिष्ठानमूर्तिर्विघटितघटनाशक्तयानन्तशक्त्या ।
 कोटीर्भ्रुमाण्डमण्डान् क्षणत एव समाभासयन्नैकतुपां
 कीडां तन्वन् विभाति प्रभवतु स विभुर्भूतये भारतस्य ॥ ८७ ॥

स्वातन्त्र्यैकान्तनिष्ठा प्रयुरशुचिरुचिर्दूरदृष्टिर्गभीरा
 धीराऽऽभेधा मडाब्धीन् नुतसततकृतिः पारयित्वा क्लन्ती ।
 अेका विस्मभमभूमिर्निष्पिलविषयिणां जगतां संसृजन्ती
 राश्रेषु प्राक्तनेषु प्रबलसमुद्विता भारती राजनीतिः ॥ ८८ ॥

पारेवाग्वर्तिरुपं विपुलविलसितं ज्ञानविज्ञानगर्भं
 पारावाराभिरामं त्रिदशगणमडाभारतीसन्निभङ्गम् ।
 प्रागैतिह्यैकगम्यं समसमयङितं विश्वभाषाप्रभावं
 राजद्विधायलयश्रीः किमपि विजयते वाङ्मयं भारतीयम् ॥ ८९ ॥

दूरे दृर्भिक्षवात्तां जनगाणविषमा ऊवेति भीतिर्निरस्ता
 न श्रूयन्ते कदापि क्वचिदपि सलसा दास्यवाः सन्निपाताः ।
 नाऽन्यायस्य प्रवृत्तिं द्विषदपि सलते नैव मिथ्याभियोगः
 स्वातन्त्र्ये जातमात्रे प्रगुणितगरिमा द्योतते भारतश्रीः ॥ ८० ॥

लोकेश्वाकालमृत्युर्न यरति न भवन्त्याधयो व्याधयो वा
 नैवाऽऽलस्याद्विदोषास्तरुणिमनि नृणां वृद्धिसिद्धन्तरायाः ।
 न धूतं नापि मधं मलिनगुणगाणा नापि दोषप्रवृत्ति-
 र्दिव्येऽस्मिन्नाथदेशे प्रथितमलिमनि भ्राजते धर्मलक्ष्मीः ॥ ८१ ॥

सौराज्येऽस्मिन्प्रतिष्ठां गतवति यरमां स्वर्णसिंहासनस्था
 निराज्येताऽऽर्यलक्ष्मीस्तरुणपरिवृढैः साधितार्थोल्लसद्भिः ।
 अस्त्रैः शस्त्रैर्विमानैरुपशतशतैरन्तराखित्यसैन्यै-
 र्नखैर्घैर्नापि भेदैः सुयरितनिकषै रक्षिता दुष्प्रधर्षा ॥ ८२ ॥

प्राज्यैराज्यैः पयोभिः प्रतिगृहमनिशं जायमानैरमेयैः
 भाद्यानैः क्षेत्रवर्गेष्वतिविपुलमडाराशिभिः सम्भवद्भिः ।
 धन्या स्वातन्त्र्यलक्ष्मीः सुवसननिययैर्न्रसङ्घातसिद्धै
 रत्नैर्नाभापनिभ्यः प्रतिदिशमत्तुलैर्निःसृतैरध दृश्या ॥ ८३ ॥

विधाविधोतमानैर्नयविनयतपस्त्यागवाग्मित्वभाग्भि-
 निर्भाङ्गिन्यायनिष्ठैः सुयरितविभवैः सत्यसन्धैः प्रशस्तैः ।
 शूरैर्वैर्निर्भुङ्गैरतिविमलयशोराशिभिर्धर्मशीलैः
 सभ्यैः पूर्णाविरास्तां सततविजयिनी भारती लोकसंसत् ॥ ८४ ॥

स्वाराज्यं स्यात्स्वराज्यं भरतवसुमती स्यादभाङ्गा प्रपूर्णा
 दिव्यप्रज्ञासमज्ञाः प्रबलविजयिनी भान्तु सर्वे युवानः ।
 विधावासाः समस्ताः सुयरितविभवैश्छात्रवर्गैः समृद्धा
 ग्रामे ग्रामेऽभिरामा हरिततृणभृतो गोयराः सन्तु गोभिः ॥ ८५ ॥

शान्तिः कान्तिर्नितान्तं प्रमुदितजनतासत्प्रवृत्तिर्विनीतिः
 साध्वी रीतिः समीची कृतिरतिविमला प्रीतिरास्तिक्यवृत्तिः ।
 न तः शस्या शुभंयुः प्रकृतिरथ सिता सौम्यकीर्तिर्विभूति-
 लोङ्कशाध्या चिरस्य स्थितिमिड तनुतामार्थदेशे स्वतन्त्रे ॥ ८६ ॥

येयं वीथी यलन्ती हरति जनिमतो लोक्यते या समस्तै-
 र्यस्यां यान्तो लसन्तः पुरत उपनतं नैव पश्यन्ति कूपम् ।

तां जानन्तोऽप्यसक्ताः प्रभरपरिचयास्तत्परस्यां विभूतौ
शश्वद्भास्वत्प्रभायां भरतभुवमिमे शोभयन्त्वध्वनीनाः ॥ ९७ ॥

यारित्र्याणां विधानं मनुजतनुभूतां संविधानं शुथीनां
मर्यादानां निधानं विमलमतिमतां योगिनां सन्निधानम् ।
आधानं दिव्यभासां प्रकृतिविलसितागारमेकं प्रधानं
राष्ट्रं न्यायावधानं प्रतिपद्यते भरतोऽभ्यासिधानम् ॥ ९८ ॥

विश्वेशः सर्वशक्तिर्गिरिवरतनयासाड्यर्यार्चितश्रीः
सान्द्रानन्दामृताम्भोनिधिरमरसरिद्धीचिवायालमौलिः ।
स्वातन्त्र्योल्लासलीलां विलसितविभवां सर्वशोभाभिरामां
भव्यां भव्यैकभावां भरतभुवमिमां सवर्दा सम्भिभर्तु ॥ ९९ ॥

आसेतोराडिमान्निविशदतटभरादद्रिभूपालमौले
रासिन्धोरायवङ्गोदधिसलिलरुथेर्भारतोर्वीविभूतेः ।
यावथ्यन्द्रार्कदीव्यद्यूतिनुतिभरिता दिव्यगङ्गाङ्गशोभा
पद्योन्मालेयमास्तामुरसि सुमनसां तावदुल्लासितश्रीः ॥ १०० ॥

अैलायत्रामजन्मा प्रजितरसयुगङ्कोशनीरेशमार्गः
सौमित्रिः काशिवासी शतकसुमनसामम्बिकादत्तसूनुः ।
श्रीविश्वेशप्रसादोपनतकविद्विप्रतिप्रातिभाश्चर्यशक्तिः
प्रालम्बं मञ्जुलीलं सुनयति तदुरः श्रीमडाट्टेवशर्मा ॥ १०१ ॥

एति काशीछिन्दूविश्वविद्यालये साहित्यविभागाध्यक्षेण
कविताङ्किक्यकवर्तिना पण्डितश्रीमडाट्टेवशस्त्रिपाण्डयेन
प्रणीतं भारतशतकं समाप्तम् ॥

कविपरिचयः

कविकुलगुरुवाणीनर्ममर्मोत्तरश्री
रसभरपरिपाको यस्य जगर्ति काव्ये ।
तुलयति नखि लोके यञ्च कश्चिद् विपश्चित्
स जयति बुधवर्यः श्रीमडाट्टेवशास्त्री ॥

अम्बिलभरतभाण्डे कृत्स्नशास्त्रेषु शिक्षां
प्रददति डिल शिष्या यस्य पारेसडस्रम् ।
मतिरतिविकला नो नोन्मिषत्यध दिव्यां
कथमथ कलयामो बोधशक्ति तदीयाम् ॥

अध्यक्ष: मडामडोपाध्याय श्रीचिन्नस्वामिशस्त्री

वैशाखकृष्णप्रतिपत् १९९९

सार्वभौमसंस्कृतप्रचारपरिषत् काशीद्वारा समर्पिताभिनन्दनदलांशः

प्रकाशकः सुरेशदत्तपाण्डेयः

साहित्याचार्यः साहित्यरत्नं

१९ असी, काशी ।

Encoded and proofread by Paresh Panditrao

Bharata Shatakam

pdf was typeset on March 24, 2024

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

